

Μητροπολίτης Ιλαρίωνας: Καλούμαστε να μοιραζόμαστε με τον πλησίον εκείνα τα οποία έχουμε λάβει από τον Θεό

[gallery order="DESC"]

Τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων Θλιβομένων η Χαρά Μόσχας, την εορτή της Αποδόσεως των Θεοφανείων και της μνήμης της Αγίας Νίνας Φωτίστριας της Γεωργίας, τέλεσε την Κυριακή στις 27 Ιανουαρίου 2013, ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας.

Ληξάσης της Θείας Συνάξεως, ο Σεβασμιώτατος κ. Ιλαρίωνας μίλησε στο ποίμνιο και αναφέρθηκε στην διήγηση περί του πλουσίου νέου. Έτσι μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Τη σημερινή ημέρα της Κυριακής, αγαπητοί πατέρες, αδελφοί και αδελφές, έχουμε ακούσει την ευαγγελική διήγηση περί του πλουσίου νέου, ο οποίος πλησίασε τον Ιησού και τον ρώτησε για το τι έπρεπε να κάνει για να κληρονομήσει την αιώνια ζωή...Στο σημείο, που ο Χριστός του είπε «πήγαινε να πουλήσεις όλα όσα έχεις και να τα μοιραστείς στους φτωχούς και να με ακολουθήσεις», ο νέος σκέφθηκε, λυπήθηκε και απομακρύνθηκε από τον Ιησού πικραμένος και αμήχανος, διότι, καθώς λέγει το Ευαγγέλιο, ήταν πλούσιος. Εν συνεχεία οι μαθητές ρώτησαν τον Ιησού: «Τίς δύναται σωθῆναι;», διότι αφού τον είδε αυτόν τον νέο ο Ιησούς παρατήρησε, ότι δύσκολο είναι να εισέλθει ένας πλούσιος στη Βασιλεία των Ουρανών. Ο Κύριος έλυσε την απορία των μαθητών: «Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν» (Λουκ. 18. 20 – 27)».

Από το περιεχόμενο της περικοπής, συνέχισε ο Ιεράρχης, μαθαίνουμε για διάφορες οδούς της σωτηρίας, Ο πλούσιος νέος, που πλησίασε τον Ιησού, κατά τα ανθρώπινα δεν ήταν κακός. Τουναντίον, ήταν ενάρετος, διότι σε αντιδιαστολή με τους πολλούς άλλους, εφάρμοζε τις εντολές του Θεού. Αλλά κληθείς από τον Κύριο να τον ακολουθήσει αφού μοιρασθεί όλα όσα είχε, δίσταζε και κατάλαβε ότι δεν ήταν αυτή η οδός, που θα μπορούσε να ακολουθήσει.

Δεν είναι κατακριτέος ο πλούσιος νέος ούτε κατά τα ανθρώπινα, αλλά ούτε από την πλευρά της θείας δικαιοσύνης, διότι εφάρμοσε τις θεόδοτες εντολές. Στην Παλαιά Διαθήκη δεν ζήτησε ο Θεός να μοιράσουν οι άνθρωποι τις περιουσίες τους, αλλά αντίθετα ήταν διάχυτη η αντίληψη ότι ένας πλούσιος ήταν εκείνος, ο οποίος έχει ευλογία από τον Κύριο, ενώ οι φτωχοί εθεωρούντο άνθρωποι δεύτερης κατηγορίας. Ο Χριστός ήταν εκείνος, ο Οποίος έφερε μια εντελώς νέα ηθική σε αυτόν τον κόσμο, την οποία δεν τη δέχθηκαν αμέσως όλοι. Έκτοτε και έως σήμερα μήπως είναι πολλοί που είναι προθυμοί να μοιράσουν τις περιουσίες τους και να ακολουθήσουν τον Χριστό, όπως το έπραξαν τίνες άγιοι, αρνησάμενοι τον πλούτο τους και εν συνεχεία έλαβον ταπεινό μοναχικό σχήμα και ακολούθησαν τον Σωτήρα;

Ο Κύριος προτείνει διαφορετικούς οδούς στον καθένα για να πετύχει τη σωτηρία του. Υπάρχει οδός του χριστιανικού μαξιμαλισμού, την οποία ακολούθησαν πολλοί άγιοι, ένεκεν του Χριστού αρνησάμενοι το παν, σαν τον έμπορο, που πούλησε όλη την περιουσία του για να αγοράσει ένα πολύτιμο μαργαριτάρι (Πρβλ. Ματθ. 13. 45). Αυτό το πολύτιμο μαργαριτάρι είναι ο ίδιος ο Θεός και

η πίστη σε Αυτόν. Αυτό ακριβώς και προτείνει ο Κύριος στον πλούσιο νέο, αλλά εκείνος δεν βρήκε δυνάμεις για να ανταποκριθεί στην κλήση του Θεού.

Δεν είναι ολίγοι οι πλούσιοι στον κόσμο τούτο. ο Κύριος, βεβαίως δεν λέει ότι είναι αποκλεισμένοι από τη Βασιλεία των Ουρανών, διότι ο άνθρωπος μπορεί να έχει διαφορετική στάση απέναντι στον πλούτο και να το διαχειρίζεται ποικιλοτρόπως.

Όλα όσα έχουμε αποτελούν δώρο του Θεού ακόμα εάν το έχουμε κερδίσει με τα δικά μας χέρια. Ωφείλουμε να ενθυμούμαστε ότι εάν και πετύχουμε να κερδίσουμε και να αποκτήσουμε κάτι, αυτό είναι μόνο και μόνο επειδή ο Κύριος μας χάρισε προσόντα, υγεία, κατάλληλες συνθήκες, τα οποία δεν απολαμβάνουν πολλοί άλλοι και γι' αυτό αδυνατούν να αποκτήσουν εκείνα, τα οποία αποκτάμε εμείς, έστω και με τον κόπο μας, και όχι να τα κληρονομούμε και να λαμβάνουμε από τους άλλους.

Τελικά πρόκειται για τη στάση μας απέναντι στην ίδια μας τη ζωή. Εάν βλέπουμε τον εαυτό μας κυρίου της ζωής και νόμιμους κατόχους εκείνων των αγαθών τα οποία έχουμε, μια φορά μπορεί να μας συμβεί εκείνα, τα οποία έζησε ένας πλούσιος της παραβολής του Κυρίου Ιησού Χριστού (πρβλ. Λουκ. 12. 16 – 20). Θησαύρισε μεγάλο πλούτο και γέμισε τις αποθήκες του σιτάρι και σκέφθηκε: «Έχω απ' όλα για να ετυχήσω. Τρώγε, πίνε, ευφραίνου, ψυχή μου. Ενώ ο Κύριος του είπε: "Ανόητε, αυτή τη νύχτα θα πεθάνεις. Ποιανού θα είναι όλα όσα θησαύρισες;"

Ωφείλουμε να σκεφθόμαστε ότι ο Κύριος μας έφερε σε αυτόν τον κόσμο για να πράξουμε καλό και κυρίως για τους πλησίον μας και να προοδεύσουμε στην αγαθοεργία. Καλούμαστε να μοιραστούμε με τον πλησίον μας όσα έχουμε λάβει απο τον Θεό. Κανείς, ούτε ο Κύριος δεν πρόκειται να μας κρίνει εάν αυτή θα είναι η στάση μας απέναντι στην περιουσία μας, στα υλικά αγαθά. Εάν ένας άνθρωπος, πλούσιος ή με λίγη περιουσία, ή ακόμα να στερείται των αγαθών, αλλά ταυτόχρονα η ψυχή του είναι κολλημένη στα υλικά αγαθά, τα οποία κατέχει και δεν επιθυμεί να τα μοιραστεί με τους άλλους, εάν λυπάται να αποχωρισθεί απάο τα υλικά αυτά πράγματα, τότε, ανεξαρτήτως από την οικονομική του κατάσταση θα είναι αδύνατο να εισέλθει στη Βασιλεία των Ουρανών. Αυτή είναι η τρυμαλιά ραφίδος, περί της οποίας μιλάει Κύριος (πρβλ. Λουκ. 18. 25). Αυτή είναι η στενή οδός ανοιχτή για τον καθένα η απαγούσα στη σωτηρία, ενώ η ευρεία οδός οδηγεί στην απώλεια. Από εμάς εξαρτάται ποια οδό να επιλέξουμε.

«Να καταβάλουμε προσπάθεια να προσέχουμε πολύ τα λόγια του Κυρίου. Να προσπαθήσουμε να διακρίνουμε την οδό, την οποία μας καλεί ο Κύριος να ακολουθούμε. Να προσπαθήσουμε να ακολουθήσουμε την οδό απαγούσα στη Βασιλεία των Ουρανών. Αμήν».